

کاتن ههلو

بهرز ههفری

«ئازایه تیه کانی محمود خدری هه مه وهند ئیلهام به خشی ئەم شانویی به»

نووسینی: أحمد سالار

سعید، شیخ مه محمود، عه ره ب عیدی، دادوهر،
راویژگار، والی، نیردراو، کابتن، ئەندامی «۱»
دادگا، ئەندامی «۲» دادگا، شایهت، سولتان،
چارچی، ناله بی بان، قوماندان، که ریم به گه،
وهردیان، بهند، گولاله، ره شه با، به فر، هه له کوک،
دهنگ، موسیقاژه نان. . شاعیر.

«به چهند ئەکته ریک گشت ده وره کان ده گیرێ»

کهسانی شانویی به که:

بهیت بیژ، گورانی بیژ، ئاههنگ ساز، ههلو،
سواره جه و امیرو، گولی، فهقی قادر، کهسی به کهم،
کهسی دووهم، کهسی سی یه م، کهسی چواره م، شیخ

«شانوو هۆلی بینهران دهبه ره شماليکی کوردهواری،
به چیخ و مافوورو بهره لبادی خو مالی ژوورو لایه کانی
بی دهرازی نریتهوه، گولنکهی ناھنگ هه لده واسریت، چراخان
ده کریت، میخه کبنگ و ملوانکهی سمل به سهر ده رگای هاتنه
ژووره وه هه لده واسری، بون و بهرامه بلاوده کریتهوه، له لای
سه رووه دهستهی موسیقاژنهان و بهیت بیژو گورانی بیژ له سهر
سه کویهك داده نیشن. له بهره میانه وه سه کویه کی لاکیشی نزمتر
بویاری کردنی ته کتیره کانا داده نریت. ته کتیره کان به دم
ووتنه وهی گورانی «گولانه سوورهی سهر کولمی یارم و
گه شایه وه بو حالی زارم» دینه سهر شانوو گپه ره وه که له م
شانویی به دا خاوهن ناھنگه، به خیرهاتنی میوانه کان ده کات و،
سهر بهرشتی بهیته یاری به که ده کات.»

بهیت بیژ: چرا هه لکن. موم داگیرسین، تم ناوه روشن کهن،
بخوور بسوتین. گولاو پیژین، گولنکان هه لخن، ده روزه
والا کهن، شهربهت به خشنه وه، ده مان شیرین کهن، خوان
پرازیته وه، بهرات به سهر کهن ده ست له کویه بگپن به شی
زارولان بنسرن، چاوان روشن کهن دلان پر مهیل کهن، کوره
کهس بی بهش مه کهن، نه فرتهی خودا له شهپتان بکهن. هزارو
یهک سلاو له دیاری نوری چاوان پیغه مبری نه وه ل و ناخر زهمان
بکهن.

«سه لاوات ده دن و دهف ده زه نری و سه مای ده رویشی ده کهن»
ناھنگ ساز: دهك به خیرین بان چاوان و دیدارتان به خیر، میوانه
نازیزه کان، ناھنگی ته مشهومان، به بونهی پیک شادبوونی جووته
دلخووازیکی به کجاره عه زهت خوازه وهیسه، ده می سال بوو
چاوه پروانی تم روزه بوون. نه ناخ، نه داخ، نه حه سهرت ما له
توی سینه یاندا پهنگ نه خواته وه. هه موو عالم بهم عه شقییه پر
له نازاره بیان زانی بوو. گشت ناوایی به که ناگیان له سواری
سه ودا سهر بوو، که بهر له ناووهنگی لیدانی چوونه جهنگه کی.
هه لو بنه به کی کردو ناویری له گولنی دایه وه ووتی «جیلهی
ته سپ و دهنگ و هه رایه»

هه مووان: «سرود»

هه رایه کورگه ل پالنه وانینه

ری پاکه وه کهن نه و جه وانینه

وا هه لمه تیان برد یاران به دهسته

شاخ و کیو له ژیر پینانا پهسته⁽¹⁾
سواریه: گولنی، کچی گولنه خان و مانه کهم. نیگه ران نه بی، وا وادهی
لاواندنی خاکه، هه ر کاتی له یاران دوانه که و تم، نه وه شایانی به تو
شادبوون ده بم.

گولنی: سواریه گیان، دل له دل نه دهیت، ته گهر تو م به سهر ته سپه
شینوه نه پینایه، نه و رووو دلی هاتنه سه یرم نه ده بوو، خوا
دهستی به بالته وه بی.

سواریه: گولنی سه برکه، بهم تفهنگه وه چوئم، گولنی قوزم «پیده که نی»
گولنی: بی چاوانی بی. نوری محمه دی شریف.

«دهنگی سر و ده که»

ناھنگ ساز: میوانه شیرینه کان، گشت شتی ناماده یه،
موسیقاژنه کان، گورانی بیژ.

بهیت بیژ: «بهی ده بری» وادی به وادی، ته ختی مورادی.

ناھنگ ساز: تو م له بیر نه چووه. نه وهش لالوی بهیت بیژ.

بهیت بیژ: موم و زین، ناسرو مال مال، زه مییل فروش، قه لای
ددم، له شکری، شیرین و خوسره و، شیرین و فهاد، له یلی و
مه جنوون، خه جی و سیامه ند، برامی مه لا زیندیان، لاس و
خه زال، مومی تالان. هه موویان ناماده یه.

ناھنگ ساز: زور چاکه، که واته با جاری گویمان له ناوازی بی.
پاشان خوا که ریمه و نه و ده مه بریاری له سهر ده دهین «گورانی و
موسیقا»

سواریه: خه لکینه من سواریه، نه و سواریه م که به لیتی وه فاداریم به
گولنی داوه.

یه کهم: مه به ست چی به؟

سواریه: داستانیکم بو کردوونه ته دیاری ده ستم.

یه کهم: دیاره داستانه کهش داستانی نازایه تی به.

سواریه: له و ماوه یه دا داستانیکم له هه لوی سهر کرده مه وه فیر بووم،
بویه کردوومه ته گول ده ستم و تا لالوی بهیت بیژ شه دهی بو
لارکاته وه و ده ستیکی بو له گوی دانی و ده سته که ی تر به مشتووی
خه نه جره که به وه ده ست به گپه رانه وهی بکات. بهیتی کاتی هه لو بهرز
ده فری.

هه مووان: «گورانی»

کاتی هه لو بهرز ده فری

یه خه ی که ساسی داده دری

له تروپكي بهرزو بالا

گوراني سهر بهرزي ده چري.

بهيت بيژ: وادي بهوادي، تهختي مورادي، خواردي كاردی، نووستني لبادی، ناوی ديمهكي، سيهري كهپهكي، نووستني بادوستي، مهلاي گهرميني، فغني كويستاسي، ثوبالي بهملي نهو ماموستايه ي نه ميم لي زاني. ده گيرنه وه ده لين: هه بوو نه بوو، كهس له خوا گه ورت تر نه بوو، له پينه بهر خوشه ويست تر نه بوو، تا له م پاله وانه نازاتر نه بوو.

گوراني بيژ: «حهيران» گه لي براده ران، نه من دو عايه كي ده كم، نهنگو برين ثامين، خودايه سهر يان خعي، نهوي عيشقي پاكزه، نهوي گيان فدای گه ل و خاكه.

هه مووان: «به دهف ژندن و سه ماوه» ثامين، ثامين.

يه كه م: مهرگ له چاوه گه شه كاني هه لو بهرز فربه كانه وه، كوچيكي سهر بهرزيه، نهو مهرگه تيشووي فرينه بي نامسانه كه به تي، هه لمهت و په لاماردانيكي شيرانه يه، كلپه و شالووي ناگريكي پر له سووتاني عذرت خوازانه يه، چريني گورانيه كه كه هه رگيزاو هه رگيز چريكه دنيا پر كه ره كه ي كپ و خاموش نابي.

دو وه م: كاتي هه لو بهرز ده فري. زه ماني نهوق بوون و بي ده ر بهستي به جي ديلي.

سيه م: هه لو يه كچار له دايك ده بي و يه كچار يش ده مري.

چواره م: هه لو پشت و په ناي بي ده ر تانانه، خه م خوري كلولانه. ناههنگ ساز: لهو ساتانه ي هه لو ناوزهنگي لي ده دات و جلهوي نه سپه كه ي شلي توند بووني هه لگه راني سه روو ژووراني سهخت و عاسي ده كرد، دهسته و گه ردي ساتي دل ناو خوار دنه وي به ثارامي ده بوو، خوا ده بووه ميوان.

دو وه م: كازيوه بوو، نه وه نده ي نه ما بوو شه بهق بدات، لهو ده مه دا بوو تاله تالي پر جي گزنگ شه ونمي سه ر گز وگيا به هه لم و هه لا بكا.

«سه مای له دايك بوون و، ناوازي ژيان»

يه كه م: له دايك بوو.

دو وه م: مرگيني

سيه م: مرده مان ده كه وي

چواره م: شوين: گوندي قه ره تاموره.

هه مووان: محمود خدر

«بينراوي بيدهنگ، دهست بي كردن»

دو وه م: نه سپيگ به گه ردي ناسو وه دباري دا، نه رمه غار، ره وتيكي جوان، ناوي دا، توزي كرد، نه سپيكي شه و رهنك، له جه رگه ي ناسو په مه ي يه كه دا توايه وه، پاشان ده شنا به وه. هه ردو تيكه ل بوون، له ساوردانه وه يه دا ياله خاوه كه ي كه رويشكه ي ده كردو گوته گه نمه قه نه هاري ده كرد به نيخه ي ناسو خامه كي به رهنك كه وه و گه رنده سه ركه سه ركه به كه ي بي ده نه خشانند. خودايه لهو ياله ي ج چه پكه خوريكي ساوا بوو، خودايه لهو چاوانه ي كه به ته ماشا به كي هه زار كويزه كاني ده ته قيه وه.

يه كه م: خه لكيه چاو له ناسو بيرن.

دو وه م: خه لكيه ته پل و دهف بينن، ناههنگ سازكهن، چاوي بهد دوور خه نه وه.

«بينراوي ناههنگ و سه ما»

چواره م: نه سپه كه وه ناسو بوونه دوو رهنك، بوونه دوو بالي بالنده به كي نيسك سووك، گه ردي بهرزي چاوه گه ش، وا له شه قه ي بالي دا، گشت گه وانه هه و ره كاني ژير گه ردي و بالي خست، نه ها چاو بو زه وي شه قاري تيشوويته ده گيسري، واده به تي، وا ديه وه، نه ها باراني كه بارانيكي جوانه، سه يري دلويه كاني بكه ن، خه لكيه كي تمه باراني وا جواني ديهو! دلويه كاني ده برسكيته وه، بي ده كه نن، گويتان له قاقاو قريوه ي ني به؟

«بينراوي كوشش كردن»

بهيت بيژ: تا چه من پيرانه سه ر نه صلي درهختي لانه دا

فه رعي تازه خوره م و بهرزي بلند بالا نه بوو

يه كه م: سالي «۱۹۲۴» هه له قه ره تاموورين.

دو وه م: ناسمان تارو ته مه.

ناههنگ ساز: كاتي سه ر خيل و سه ر داري سه ر بو كوچ و مالنواوي گه و ره كزه كه ن، خه م ميسواني هه مووانه، به روكي گه و ره

«دەنگ دەنگ»

پەكك: كاپتن! كاپتن بۇ ھاتوۋە؟
ھەلۇ: كورگەل قېتىم كەنەۋە، با ئەۋ كافر با بەكە ساسى نەمبىنى.
كوا. ئادەي. خەنجەرە كەم لەبەرۇك نىن، مشوۋە كەي لە
مشم نىن.

كاپتن: نېستا چۈنى؟

ھەلۇ: نابىنى بەرامبەر سەگ چەند قېتىم؟

«سرودى بەرى بەيانە رووناكە ئاسۇ دەۋوتىرى»

ئاھەنگ ساز: شايتىكى عەيان گېراپەۋە.

شايت: ئىتر كاپتن لەچى دا بە لەچداۋ چروچاۋى سەد ئەۋەندەي تر

سەگسار بوۋ شەقتىكى لەپاشوۋى خۇي ھەلداۋ، لوۋتى شۇر كوردو

كشاپەۋە، خوا بەۋ بەرزەپەۋە شايتە لەچەمە بەلقە رەت نەبوۋ بوۋ،

ھەلۇ گيانى سېاردو شوين كاروانى ياران كەوت.

ئاھەنگ ساز: ئەۋە دوا شەقى ئەۋ دلاۋەرە بوۋ بەپاشوۋى بەرىتائىي

ئاگەۋرەۋە.

«مۇسېقا»

دوۋەم: ئاي لەۋ رۇژانەي دېرى بەلەشكەرى عوسمانلى دەداۋ،

دروپنەي دەكردن. بەسۋارى ئەسپەكەپەۋە ئەسەرۋ ئەۋسەرى

دەكرد. بروسكەۋ تىرىشكەپەك بوۋ. دەتگوت پەكەم قولبى بارىنى

ھەۋرى پەلەپەۋ رۇژھەلات و رۇژئاۋا ئەسەرۋ ئەۋسەر

پېدەكات،

سېيەم: ئەي كە كۈنە مشكى لەۋالى موۋسل بە باب الطوب كورد.

«خەمناكى و شىن و واۋەپلا»

پەكەم: بەقورباتان بىم، شىۋەن، شىۋەنى بۇ پەكەن.

چوارەم: ئەۋە ھەيەت خانى گەرميانى ھات، بەرد دەكات بەئاۋ.

دەنگەكان: بىرم لى لى، ھاۋار لۇلۇ. ۋە لى ۋەپلى.

سېيەم: نەمردوۋە. ھەلۇ نامىرى. ھەلۇ سەرخەۋ دەشكىنى.

«لاۋاندەۋە»

قەلغانى زەرەدە، ماينى «رۇن دىنى»

ھەۋرى لە سەرى با دەپشەكىنى

شەرىف مەكوژن لاۋى گەرمينى

چەندم پى دەگوتى مەچۈ قەلانى (<)

شىنكەكەم حوكمە شەش خان دەتگاتى.

بېچوۋك دەگرى، خەم دەپنە مۇتەكەپەكى زەبەلاح و تەنگ بە
ئاھى سىنەي ھەموۋان دەگرى، پەنگ بە ۋوشە دەخواتەۋە.
پېتەكانى سكاللا دەخكىنى، رېنگاي ھەست دەرېرىن قات
دەكات.

پەكەم: ھەۋرىكى چەككەۋ خۇرى تاساندوۋە، بەزى سەربېۋە.

دەنگەكان: با كوروكال كۈپىن، با ئەسپ زىن كەن، با فېشەك لەغ

لەخۋېنە ئەۋەي شۇرە سۋارە، با مىلى رېنگاي گېرگرتوۋى خۇرى

نەۋرۇز بېگىرىۋ گۈي خۇر لەناۋچەۋان خا.

سېيەم: با مەرگ و ھەناسە ساردى قەلاچۈكەين، با سرودى ژيانى

راستەقېنە بەگەروۋى پرواۋە بلىنەۋە.

چوارەم: كاتى تىرى ھەلۇ دەئەنگۈي، بۇ كېروۋى ناخىكى قوۋل

لەنىۋان پەراسوۋەكەنىۋە بەرزەپەۋە، نالەنالىك شىرو بەۋرۋ

پلنگان زەنەقېان لى دەچىۋ ئەژنۇ يان دەشكى.

«پېنراۋى مەرگ و ئاۋازى ئەللا ۋەپسى»

پەكەم: گيان دەدات.

ھەموۋان: ھەي پۇ، ۋەي پۇ، بىرم لى لى، ھاۋار لۇلۇ.

دوۋەم: ئەسپە شەۋرەنگەكەي گلاروۋىتەي، مىخى لەپېشە

ھەلەكېشاۋە. بەكەس داىپن ناكىرى، ياخى بوۋەۋ سەردەكېشى،

رۋو لەدەربەندى بازىيان كوردوۋە، سەر بۇ پېسەرەگروۋن پلند

دەكات، سەمكولانېتەۋ چەخماخە دەدات.

«گۇراتى و سەما»

ئاھەنگ ساز: لەۋ ئان و سەعاتى گيان دانەدا، حاكەم رساۋاكەي

ئىنگىلىز دەھات و دەچوۋ، لەلەپەن چاۋچىۋكە چەككەكانەۋە ھەۋالى

گىانەلاي ھەلۇيان پېگەپاندا، چاۋەرۋانى مۇدانە لە باخەل نانى

چاۋشۇرېان بوۋن.

«مۇسېقا»

ھەۋالەبەر: گەۋرەم جەنابى كاپتن.

كاپتن: وات. ھا.

ھەۋالەبەر: ئەۋا دەمرىت. لە غەرغەرى گىانەلادايە.

كاپتن: محمود خەدر، ئاۋا. ھەلۇ... «پېدەكەنى»

ھەۋالەبەر: ۋوتم تا زوۋە با مۇزدە بەبەگم بەدەم.

كاپتن: فەرى گود، دەچم تا بزانم بەراز چۈن دەمىرى.

«حيلهی ئەسپ»

ناهنگ ساز: ئەو حيلهی ئەسپيكي رەسەنە، پێوەندی پساندووە. وا بەدەماوەندیكي پر لە هەورو تەم و هەلادا هەلەگەري، ژووڕ هيلانەي بازو هەلۆيان كەوت، چياكە بوو تە كۆمەلە پشكۆيەكي جەرگەي كورەي ئاسنگەرينكي مەچەك پۆلەين، يالە شوو رەنگەكەي وا بەسینەي خۆلەمیشي ئاسمانەكەو سەمايەكي مەرگ و ژيانەوێي دل ئاگرپنانهي بەوانە كردوو و رۆژەلات و رۆژئاوا مەشق پێ دەكات

«سەما»

دەنگەكان: باران باری، ئاسمان سامال بوو، گشت ئەستێرەكان لەشێوێي رێستە ملوانكەيەكي مرواری سەر سینەي كچۆلەيەكي خەپان كە دەخزیتە چالی نیوان مەمكۆلانیەو و ختوو كە بەگیان دەدات، ئاوا جریسو و جریسیان بوو، چاو شارکیانە، ئەو حوتەوانەيە، كاروان كۆژە، ئەو گەلاویژە، هەموویان هەر گەلاویژن، تریفە تریفیان سۆمای چاوی ئاشقان تالان دەكات.

ناهنگ ساز: هەر لە ژووانی پر لە ئوخەي خاتوو زین و كاكە مەم دەكات، كاتی بەروو سووری دەچتە دیوانی پەرورەگارو بەروو سووریەو دەستەو ملانی بەكتری دەبن.

«موسيقا»

سواری: گۆلێ گیشان لەو قەد پالانە بنواړە، تەماشاش ئەو گۆلانە سوورانە سەرنجی ناو جەرگی سووتاويسان بده. دەزانی بۆ بوو تە زوخال؟

گۆلێ: ئی! باشە گۆلانە هەروا نەبوو!

سواری: دەلێن لەداخی دوورە ئازیزی دەروونیان رەش هەلگیرساو.

گۆلێ: كام ئازیزەيە وا كسەي لە جەرگی هەلساندو؟

سواری: بەهاری تەمەن كورت و جوانەمەرگ.

بەیت بێژ: سالی دزو جەرەدە بوو، بەراوەبەك پێشتر نەبوو،

كۆرپەلەي بەر سینەي دایك و کلی چاویان لەچاو دەفران، ئەو

سالە بوو، ئەو دەمە بوو، رۆمبەكان، بەهاری خاکی بەبەیان

كرده خوارده شەرای مەرگ و وەبشوومەبان. ئیتر بەهار نەهاتوو

چاوی گولان کوزرجه ووه.

سواره: نهو نالیش خوینی نهو.

گولنی: نامانه، نهوانه مهلی، خه یالت مه نالوزینه، پشت بهو پیر
سمایی کلاو قووجه به به کتر ده گین.

بهیت بیژ: چ خهم، چ ناخ، چ داخ، چ خهم شکین، چ دهوایه،
شنه بایه، وهی له کوستی رهنج به با چون، وهی له زامی بو
یهک نه بسون، خوا یکسات سواره و گولنی خانم نه چن وهک
چون، نهوانی چون، له یاد تانه سرگوزشته ناکامیه کی
خاتووزین و کاکه ممی؟

«موسیکا، بیناوی مام و زین»

زین: «من وام دهوی له دووره وه خویمی نیشان دهم

گیانم به دهوریا بگه رینی و هیچ نه نیم به دهم

به م عشقه پاکه وه وه کو دوو کوتری به ههشت

له م خد لکه دوورکه وینه وه، رووبکه یته به ههشت^(۳)

«مام بیخوده وه به ناگا دینه وه»

مام: نه ری چاوم ره شکو پیشکه ناکا؟ نهو خاتوو زینه،

زین: مام، نازاد بوویت.

مام: نه مردم و به دیدارتان شاد بیوم، به لام دواپی نه فسمه.

گه ردم نازادکن

زین: مام گیان له بیرته که بو به کم شهو نوم دی.

«موسیکا»

مام: نه م دوو دله رووناکه و نه م عشقه پاکه له دنیا دا بهر ناهین.

گورانی بیژ: خه نجره بو دله گهر راست دهوی

ناخ ممی تیا به نهک به ری که وی

با دهست له مل که ی، به کجاری به

نه رای بیگانه و نه به دکاریه^(۴)

سواره: گولنی گیان نهو دهر و که به تم ناده بی.

گولنی: دهر و که؟ فرمو و سواره گیان. بو چپته؟

سواره: له ناو چهوانی به بهستم، با گشت دنیا بزانت ناشقی نوم.

گولنی: بو نه یان زانیووه!

سواره: له وه دهچی و له من وایه.

«موسیکا»

بهیت بیژ: شهوی له یلا به به جنوونی دهووت بروانه حالی خوت

به خورایی له کیست دا هه موو عقل و که مالی خوت.

نهویش جواپی دایه وه: نه گهر تاقت هه به له حضی

له نیو نایینه بروانه حسن و جهمالی خوت^(۵)

ناهنگ ساز: نه سپه که دهر که و نه وه، گه بیسته جهرگی ناسو، مانگی

چوارده هه مینی به تووره یی ناوچه وان کرد بوو نه ستیره کانی

له یل و مه جنوونی شهوی قهری به تالی یالی مسیک بوی

هونیو وه، رهنگیکی دروست کرد بوو پیشتر نه بیناویو،

دووم: گشت چه م و جوگو و روو بارو زه ری او دهر یا لووشه کانش،

به ناسمانیشه وه نهو رهنگی دهواند

دهنگه کان: خه لکینه وایه معراج، دنیا چراخان که ن، خوا میوانه،

مژده له دلی بیگه ردا دابنی.

«سه مای دهر ویشی»

گولگولی سوورو سهی خال خالی خاکی رهش نه لی

پودره یی روخسارو سورمه یی رشتنی چاوانته

پیره مه گروون تاجی شاهانه یی به سه ره رزی فراند

نه م ده ماوه ند داگری مه حجوبی هه ورامانته^(۶)

بهیت بیژ: جا گه لی برادران

له بازبان، لانه ی بازو هه لویان

دهسته دهسته شو ره سوارانی نازا

ناگرو پولا.

عوسمانلیه کان، عجه مه کان

چاربان نه ما کولیان دا.

ناهنگ ساز: ده سیک سال بوو عوسمانلیه کان چاوی ته ماعکاریان

له م وولاته بریبوو چه ندین فیل و چه ندها داو و ده له سه، له

سالی «۱۸۳۰» وه که وتنه هیرش بردنی دزدانه، جاری

به ناوی غزا وه جاری به ناوی ناسایش راگرتنی تمیراتوریه

رسوا به په ننگ بووه که یان بو چه نده مین جار له شکره که یان

له داوینی تووره بسوون و رق هه لسانی کورده کاندایه چوکدا

هات. گهر په یمان به ستنه ترسنوکه که یی رووسیایی قه پسه ری

نه بووایه نهوا تاکه تهنه نگچه کیان به دهسته وه نه ده ما. نه ی

داستانه که یی پاشای ره واندر

نیک و پروسکی سولتانه گور به گوره کانشی هینایه وه شهقه شهق.

به مووان: میژوو بو چه ند جاری خوی پیشان ده داته وه، نه وه تا سالی

«۱۸۵۱».

«بيناړو بېدهنگه»

دهنگه: هه شرت، هو کورگه ل، روژنيکه و نه مړو، جام پر بې لني
 نه رزي، وا داگير که رنيکي خوانه ناس، له نه نازه ي
 به در کړدوه، جا نه و که سمي شهره ف و خواو خاکسي
 خوش ده وي، شيري حه لاني دايکي خوي خواردوه،
 دست داته تفهنگ و، روژنيکه و نه مړو. دنا قهرداري
 خواو خاک دهن، کوره عه شرت هاوړه.

«ته پلي سواري»

سواره: ناي گولي گيانه کم
 گولي: هر له خوت دني تفهنگ له شان کړدن و شه ده لار دانان
 سواره: هاکا به سرکه وتووي هاتينه وه.
 گولي: ناي له و روژه.
 سواره: دهن گوليکي ناي نه و به هارنم بو له پرچمت ده ي.
 گولي: هممو گولي دونيا ها نم توپشه به ربه له پشتني، کوليرم بو
 کړدوي.

«بيناړو جهنگ و شه هيدبون»

شاعير: پلي به يوکي تازه ي که شه و م گه هاته سر نه عشم
 نه لني خوي بو وه طهن کوشت و له رني عيشقي منا نه زيا
 وظيفه م بو له پيناوي ولايکا سرم به عشم
 که توي په روره کړد بو من له داويني چياو که زيا
 نه گه خوي گه وره به عشمي پيت هه تيوي بې ي پلي: رو له
 له من فرميسکي ويست باوکت، له توش داوا نه کا توله^(۷)

«حه يران»

ناههنگ ساز: هه وال، هه وال، ريگاو باتيان نه ني، ته نغيان به
 له شكري عوسمانلي هه لچنيوه نه و هتا سولتان هه لچوه.

«موسيقا»

سولتان: قوماندان، راويزکاران
 دهنگه: به لني، به لني، سولتان سه روره مان.
 سولتان: چيان ده وي ريگره کان؟ ها ها چي بي فرمان؟
 راويزکار: گه ورم سولتان، سيهري خوداي ميهره بان هر نيستاکه
 فه زمان بده بو هيرشي قه لاچويان.
 سولتان: که واته فرمان
 «دهنگي ده هول و جارچي و قه ره بالني»

جارچي: به ناي خواو عه زمي سولتان، غه زايه بو سر کافران،
 فرمان، فرمان.

«گوراني هه درونه درونه درونه، ده سكي داسم به پروونه»
 سولتان: ها والي نه فنه دي، تو نه لني چي؟

والي: گه ورم محمود خدر.

سولتان: ني؟

والي: نه وه سه رداريانه.

سولتان: بانگي بکه، رني بکه ون.

محمود: که واته والي مني ده وي.

نيردراو: به لني قوربان.

محمود: چي ليم ده وي؟

نيردراو: نيوه ريگه تان لي نه گرتوون.

محمود: ريگه! نيمه نه نها پاريزگاريمان له خاکمان کړدوه.

نيردراو: نيستا چي ده فرموون؟

محمود: ده وي بي چي که ش بچينه سه راکه به وه؟

نيردراو: به لني تکام وايه داواکي به جي بينن

محمود: با وايي. به لام له کوشک و سه راي خويداو له نايو نه و

هه مو سه ربارو جه ندرمانه يدا سل له تفهنگي من نه کاته وه. قه يناکه

ده چم.

«موسيقا»

«قه لا قه لا و چاوشارکي و چه پله ريزان»

والي: ها مه محمود ناغا، بقه مره جانم نيسته سل نه کړدي من نيسته
 به خسرت که م؟

محمود: «نامبازي والي ده بي و خه نجه رکه ي ده خاته سه رملی» تا
 خه نجه ر به به روکمه وه بي هر من سولتانم، خه نجه ريش

نه ما هر سولتان خوم، چونکه ناييني دامينم.

«گوراني»

عوسمانليه کان خراپترين ريگايان گرت به ر.

هه مووان: شه و باري شه وان خم و داخه

شه و کاتي سه ره لداني جه زي ناخه

به لام ده رزي نازني ره شي بليله به

نالو هاوارو وا وهيله به

به که م: ده بي که ي بي روژ بينه وه؟

همه‌موان: ئەو دەمەپە لە چەمخاخی تەنگەوێ ژۆز بێتەو.

سروودی شاخی رەنگاو رەنگی گۆزێه

گەرەم سۆلتان توندوتیژی

راویژکار: کوا سەلتەنەت؟

کوا دەسەلات؟

دووهم: بۆ ئەستانە بێ دەریبەست بێ سۆلتانەکی دەستەپاچەو بێ

زەبروزەنگ، وا کەنەفت بێ؟

«گۆرانی چووینە گۆزێه با بچینەو، سەر بەسەرپۆشی شینەو»

مرووف وەك درەخت چۆن رەگی ژبانی لەناخی زەویداپە بەهەمان

شینەو هەر کە هەلکەنرا رەنگ و رووی ئەگۆزێ، یان دەبێتە کۆترە

کیویلەپەك و ئەم کیوو ئەو کیوو ئەکا.

«سروودی خواپە وەتەن ئاواکە»

«دەنگە دەنگ»

جارچی: فەرمان، فەرمان، ئەستانە فەرمان، فەرمان فەرمان،

ئەستانە فەرمان.

همه‌موان: فەرمان فەرمان ئەبەرایەو، کۆیرەوهری و خاکی ساری

نەبەرایەو، کۆیرەوهری و دەردەداری نەبەرایەو.

«گۆرانی و سەماو موسیقای ئەفەریقایی»

فەقی قادر: نازیز سەیرانگای بەهاران وەشەن

سەرەرای گوزار نازارا وەشەن

جەتۆی باغچەیی باغ صەمەن خیابان

سەحەرگە هە نالەیی هەژاران وەشەن

ئاهەنگ ساز: بۆ ئەفەریقا نێردران و دوورخرانەو. فەقی قادری

هەمەوهند پەکیك بوو لەسەر خێلەکان و شاعیری هەق پەرسی و

نیستمانی بوو. لەشاری بەنغازی لیبیا بە ئاوارەیی سەری نایەو.

چوارەم: کئی حەقاییەتی گولالەو رەشەبای ئەبیستوو؟ ئەگەر ئەتان

بیستوو ئەوا من بۆتان دەگێرمەو. منیش بۆ ئەمانەت ئەئیم لەباو

گەرەمی خۆم بیستوو ئەدەیی باپیرە گیان بەقوربانت بێم

باپیرە: سالتی بەو عەبام رەشەبایەك هەلی کرد، چ رەشەبایەك، دنیا

دەیکان ووتیان.

پەكەم: دنیا ئاخەر ئەبێ، دەست و دەنگی نزا بەرزبوویەو

دووهم: دنیای ژێرەو زەبەر کرد.

سێیەم: چاوجاوی نابینی. شەوی تاروو نووتەكە

چوارەم: چنگ بەهەر دارو دیوارو پەردوویەکا دەکات، لەبن بالی

دەنی و دەیدا بە دەم گەردەلوولەو.

سێیەم: لەوهدا نی بە گەردەلووکە بە گرداندا دەداو رەووز بەکۆلی

رەووزدا دەدات، خوا هاوار

باپیرە: چوونە بێج و بئاوانی ئەم دوژمن کاری و غەزەب گرتن و

توورەبوونەو، سەری گۆلەکەیان دیەو.

گولالە: من گولالە سوورەم و نیشانەیی رەنگ سووری

خۆشەویستی و خوینی یارانم و مژدەیی سەرەتای بەهارم، دلخوازان

دینە سەیران و داوینیان بە من دەنەخشین، لەلای من بازو

گلەیی و سکالاکانیان بەگۆیی یەکترا دەچرپین.

رەشەبا: من رەشەبام و پێویستم بەم سەرگوزشتە ناسک و پەر

لەنەزاكەتە نی بە من لێم ئەترسن. لە گیفە گیشتا ترس ئەرووی و

گورگی هار بە بیرا دینی.

گولالە: بۆیە پێت دەئین روو رەشە. ئەی ناوی خۆت نازانی هە

رەشەبا

رەشەبا: بەئین بێ لەرەگ و ریشە هەلت کیشم، تۆوت لەزەوی

بیرم، من و تۆو ئەم بەهارەمان بمانی.

باپیرە: وەیشوو مە رووی دا، گولالەکە بوو خولیاو ژانی ناشقان و

سەرمەستان، دلاوهران، دل لەسەر دەستان لەو دەمانەدا

کەهەموان چاویان لەکەل بریبوو ئاسویان لە چاوانیاندا

دەروان، چاوەچاوی خۆری نەروژیان بوو، مووجیزە

روویدا، گولالە ئالەکە لەسەر رەقترین و سەختترین بەردی

دوا تۆپک چاوی کردەو.

سێیەم: ئاسو سوور بوو

پەكەم: ئاسمان پەمەیی.

دووهم: چیا یاقووتی.

چوارەم: خۆر ئەرخەوانی.

همه‌موان: نارنجی... ئال... ئال... گولالەکە.

بەیت بیژ: تومەس خۆری بەگۆلەدان کردوو و گەردنی لەگەردنی

ناو، بۆیە دنیا لەرەنگی ئەوا تیاووتەو.

ئاهەنگ ساز: رەشەبا فیری کرد دەبێ رەگ لەرەقەنا داکوتی

تاجاریکی تر بەو مەرەپە نەچیت. لەووە دوا هەرکەسێ شەیدای

گول و خاک و خۆرو باران بووایە لەخواوە لەچاوانیا چاوی

هه‌له‌هینا.

فهقی قادر: ساقی‌یان سه‌رمه‌ست باده‌ی خوماره‌ن

مه‌ستان نه‌ووروچ وه‌صل دیداره‌ن.

ناهه‌نگ ساز: سالی «۱۸۹۶» دا کورگه‌ل چوو‌نه دیداری خالو فهقی

قادر، هه‌لو پیشه‌وایانه. شته با شیداره‌که چرا هه‌لو اسراوه‌کانی

ناو خیه‌ته‌که دیلانی پی‌ده‌کردو، رووناکیه‌که چاوه‌چاوی له‌گه‌ل ده‌کردن.

فهقی: ها کورگه‌ل دیاره کاریکتان به‌ده‌سته‌وه‌یه، ره‌نگه بریارتان

دایی، ها وانی‌یه؟

مه‌حمود: وایه قوربان

فهقی: سواره ئیستا چونه؟

مه‌حمود: دوینی ئواره سه‌بری زه‌ریای نه‌کردو له‌به‌رخویه‌وه نه‌دوا:

«ده‌نگی شه‌پول به‌چراکه‌یه‌وه ته‌ریک ته‌بی»

سواره: له‌هه‌ر لایه‌که‌وه سه‌بری تم زه‌ریایه نه‌که‌م له‌پرچ و په‌رچه‌می

گولئی نه‌کات. ئه‌ویش پرچی وایه زور ره‌شه، به‌لام چه‌ند

ره‌نگی نه‌نوینی، له‌دوو‌روه‌وه له‌نزیکه‌وه. له‌به‌ر خورا خه‌نه‌یی،

یان وه‌سه‌می، شینیکی تۆخ وه‌که ئه‌و ئاسمانه تۆشم

خوش ده‌وی، ئیوه‌ش ئاسمان ته‌ستیره، خور، بالنده ئیسک

سووکه‌کان، هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی بونی گولئی لی‌دی و له‌وه‌چی

خۆشم ده‌وین گولئی گیان وا چاوم له‌پوله بالنده‌یه‌کی ده‌ریایی‌یه،

ته‌وه‌تا به‌سه‌مایه‌کی په‌ری ئاسایانه دین و ده‌چن و بال

له‌شه‌پوله‌کانی دم خور ده‌دن و په‌که په‌که گه‌ردن

به‌رزده‌که‌نه‌وه، ئه‌وسا له‌شه‌قه‌ی بال ده‌دن و له‌شینایی

ئاسمانه‌که‌دا ده‌تویته‌وه. تۆبلی‌ی دلیان پیم نه‌سووتی و رازو

نیازم به‌خواو گولئی نه‌گه‌یه‌نن. هۆ بالنده‌کان کوچی خیرتان پی،

ئامانه ئیوه‌و خوداتان هه‌ر که بالنده‌یه‌کی چیایان بینی هه‌والیکی

گولیم بولی بیرسن. سه‌بینی دیمه‌وه دیدارتان، هه‌والم لیتان

ده‌وی. داوین گیرتان ده‌بم. خوییه ئاویری له‌هه‌ناوم په‌ریوه‌وه

بم زه‌ریایه کلپه‌و بلیسه‌ی ناکوژینه‌وه حه‌رفیکم له‌کن گولئی و

هه‌وارگه‌ی گولئی وه‌بگاتی. نه‌للا: هه‌موو گیانم گولئی نه‌گرئی،

هه‌تا چاوپرکا هه‌ر گولزاره چاوه‌هه‌ر شیکدا هه‌لبه‌یتم ده‌بیته

خه‌رمه‌نی گولئی. هه‌ر وه‌شه‌یه‌که بیستم ده‌بیته خۆشترین

توقلانه‌و مزگینی، هه‌ناسم بون به‌خشی گیانی وه‌نه‌وه‌وه نیرگزو

میخه‌ک، بونی میخه‌ک به‌نه‌که‌ی په‌روکی گولئی نه‌که‌م، ئای له

من و وای له‌گولئی‌خاتم و داخ له‌ئاواریه‌ی.

فهقی: ئاویه ئاویری ته‌وین، سواره په‌کیکه له‌وانه‌ی ته‌شقه‌که‌ی زیاتر

نازای کردوه.

مه‌حمود: له‌هه‌موومان په‌له‌تریه‌تی بو چوو‌نه‌وه وولات.

فهقی: نیشتمان نازیزه‌وه خۆشه‌ویستیش کانی‌اوینکی ته‌ولانه‌وه

هه‌واره‌یه. کورینه‌ گولئی له‌حاجی قادری کویی بگرن:

حاجی شاعیر: ووتم به‌به‌ختی خه‌والوو وه‌ره ته‌تویی خوا

له‌خه‌وه‌سته زه‌مانی بچینه‌وه‌ولا

گورپی به‌هاری‌یه ئیستیکه‌شاخ و داخی وولات

په‌له‌لاله‌وه نه‌سیرین و نه‌رگی شه‌هلا

له‌گرمه‌گرمی سه‌حاب و له‌هاژه‌ی باران

چیایه پر له‌هه‌راو ته‌وایه پر له‌سه‌دا

په‌له‌سه‌یل و گولآوو کانی رووی زه‌مین

په‌له‌برق و برقه‌ی بروسه‌کی جوی سه‌ما^(۸)

فهقی: نه‌مه سه‌ره‌تایه‌کی شیعره‌که‌یه‌نی

مه‌حمود: نه‌وه‌نده‌ی تر گوری به‌ئاره‌زووه‌که‌مان دا

فهقی: سوزی ئاواریه‌یه کانی حاجی قادری کویی له‌نه‌سته‌مبول

ئاواره ده‌بی به‌م شیعره‌خه‌می ده‌دایه دم باوه. کاکه مه‌حمود

چیت ووت؟

مه‌حمود: کاک و باب و کهسه وولات. لالو گیان چ راسپارده‌به‌کتان

هه‌یه.

فهقی: ته‌گه‌ر به‌ئاستایه‌ته‌وه ده‌مگوت مشتێ خۆل. تا بیکه‌مه

سوورمه‌ی دی‌یه. نه‌وه‌نده‌م لیتان ده‌وی، جاریکی تر دارو

به‌ردیان لی‌بکه‌نه‌ئاگر، کورینه‌ شه‌وه‌قلای میزده، شه‌وه‌په‌ری‌دا

برۆن. ته‌ستیره رابه‌رتان پی، سه‌ره‌له‌پرن بیان ناسته‌وه، نه‌مه

حه‌وته‌وانه‌یه. نه‌وه.

«موسیقا»

مه‌حمود: تا نه‌فس بیت و بچی، نابی راوه‌ستین، بیینه‌خوانی

قل و دال له‌وه چاکتره به‌خسیری که‌ساسی و ئاواره بوون بین.

هه‌مووان: هه‌لو نابینه‌خوانی قل و دال.

سواره: هه‌ر که‌ویستی به‌رز به‌فری.

«موسیقا»

«شهوه»

مهحمود: ئەو ئەستێرە دەبینن؟

یەكەم: بەئێ.

مهحمود: سەیری ئاسۆ دوورەكە بكەن.

سواره: بەری بەیانە

«سروودی پراپنە لەخەو هەستن»

«بێنراوی خەون»

گولئی: سواره گیان کە ی هاتتەوه؟

سواره: پێم نەووتی.

گولئی: خەون بوو.

سواره: وەرە با باسی بیاپان و زەریات بو بکەم.

گولئی: هەر چاوم لەبێرێ وە بوو.

سواره: گولئی گیان نالین زەریاو بیاپان گەورەن.

گولئی: ئە ی وای نین؟!

سواره: با. بەلام هەمووی هیندە ی ئەو چاوه بێ ئامانە نای.

گولئی: وەرە شتیکت بو بگێرەوه.

سواره: کوایت... گولئی.

«رانه پەری»

جەوامیر: کاکە سواره خەوی خیر، نۆرە ئیشکته.

سواره: خوا بەخیری بگێری.

یەکیکیان: چاک خەوتین.

مهحمود: کە خەو هات بێ خەوی ناوی، ئیمە زەویمان راخستوووه

ئاسمانمان بەخوماندا داوه. ئەرنی کاکە سواره خیرە بزە ئەنگری.

ها کورەکەم.

سواره: گەورەم جەوامیر لێ ی تیکدام.

مهحمود: حالی بووم، بۆیه. خوا یار بێ ئەوەندە ی ئەماوه پێک

شادین.

جەوامیر: خالۆ گیان هەر چەند بیری لێ دەکەمەوه، خەریکە بان

بگرم.

«تاریکی»

ئیشی سەخته گل ئەکا هەردوو گلێنە ی چاوی کورد

دەردی بێ دەرمانە دەردی قەومی لێ قەوماوی کورد^(۹)

«موسیقیاو ئاوازیکی کوردی»

یەكەم: ئەرنی لاله گیان خەلکی ئەم ئاوازییە ی؟

کابرا: چیت لێم گەرەکە؟

دووهم: پێم نالێ ی، ئایە پاشماوه ی ئەو خێلە ی دوورەوه خران،

کونیوه کەوتن؟

کابرا: نازانم. تۆ کیت؟ کۆیندە ریت؟

سواره: ئەلێ ی چی؟

یەكەم: ئەلێ نازانم.

جەوامیر: داگیرکەر وای لێ کردوون، سل لەسپەری خوێشیان

بکەن.

سواره: بۆنیان ناکەم.

«گۆرائی خالە ی رینوار»

مهحمود: ئادە ی کورپنە هەستن، رینگایەکی دوورمان لەبەرە.

ئاهەنگ ساز: هەنگاو بیاپان و چۆلەوانەکانی پێچایەوه، هەنگاو

رینگاکانی هەندەلسووشی قوورسای گۆری هەنگاو زەمین

ماندوو کردبوو، وای لێ هات کەوتتە سەر رینگایەک دەریان

بەشوێنەکان دەکرد. ئیتر ئەستێرە ی بەیانیان دەدا یە دەست

مانگى دەم كەل، شەويان بەرۈزەوۈ گرى دەدا، وەك ئەو
بالىندانەي كاتى بەپەرۈشەوۈ لەشەقەي پالئى گەرميان و
كويستان كورد دەدەن. شەويكى سەرەتاي بەھار بوو، ئەو
دەمانە بوو باي دەشت بۇنى گزۇگىي تازە سەر دەرھىتراوى بو
دەھىناين، بو سەيەكمان بو نوردوويەكى دوزمن نابوۈوۈ.
گەبشتنە ئاستى ئىمەو دەنگى قازو قولنگان دېرى بەھىمنى
ئاسمان داو ئىمەش دېرمان بەنوردوۈوۈ كە دا
«دەنگى جەنگە»

مەحمود: ئەو بەخسىرە مەيكوزن، چەكيان كەن، قوماندانەكەيانم
بو بېنن.
جەوامىر: فەرمانتە

مەحمود: بو ئەوۈي راسپاردەبەكى پىسا ھەوالەي بابى ەالى كەم.
بېريان خەمەوۈ تەتەر و مەغۇل و ەجەم چۇنى لەم ھەوارەدا لووتيان
لەبەردى ئەلحەدى داوۈ.

«مۇسېقا»

مەحمود: كۆرپنە راوەستن دەست لەسەر دلتان ئېن. ئەوۈ نىشانەي
گەبشتنە سەر رېگاي نىشمانە. كۆرپنە بۇنى خاك دەكەم.
ھەمووان: بۇنى خاك، بۇنى سەمل و گولۇۈ، بۇنى رەشەرەيخانەي
گويىسوانەي مالى چاوكەژالانە. بۇنى پونگەي گۆي چەمەكەي
خوار مالانە.

سوارە: ئەوۈ گولەبە.

جەوامىر: چۇن؟

سوارە: ئەي چاوتان، لەو چىپايانە نى بە سەريان بەسەرى خوزرەوۈ
ناوۈ نكاي دىدارى يەزدانپانە.

مەحمود: ولئى ئىمە پىر لەلالەو نىرگس و بەيىونە.

سوارە: ئەوۈ كانىەكەي ژوور ناوايى بە، چاوى قرزائى لەچاوا لېنە،
تېر ئاو بخۇنەوۈ

ھەمووان: چىرىكەي بازان، سىرەي ھەلۇيان

قاسپە قاسپى كەو، وادەي بەيانيان

گۇرانى بېژ: بۇنى گزۇگىيا، ھازەي شەتاوان

خېرنەي بازنى، قولى نازداران

شە شنى وەرد، رووى مېرگوزاران

بەھەشت ئەبەخشى، بەدل عوزاران

سولتان: ھاتوونەتەوۈ؟

وەزىر: ئەك ھەر ھاتوونەتەوۈ. بەلكو دىنايان كىرۈتە پشكۇبەك
سولتان: بەرازن.

راوئىزكار: قوربان با جارنىكى تىرش لەگەل ەجەمدا بەك كەوين تا
رېشەكېشيان ئەكەين.

سولتان: ئىستا لە كام ناوچەن؟

وەزىر: وەك والى پىي راگەياندووين لەھەموو لايەكەوۈ سەريان
دەرھىناوۈ

سولتان: دېندەن. چارىيان دەكەم.

«مۇسېقا»

«گۇرانى گولنى ەمەرم گولنى، سەرۈت و مالم گولنى»

يەكەم: چاۈچنۇكەكان دووركەوتەوۈكەي ئەمانى بەھەل زانېوۈ.

دوۈم: شىر لە بېشە نەبى، رېوى ئەرز ناپكىشى.

سېنەم: بۇيە گولنى دلەبرى سوارەي دەستەراستى ھەلۇيان نايە دەم
گورگ

يەكەم: پەلېان بەستو رەوانەي كۇشكى واليان كىرد.

ھەمووان: بەر لەسوارە ھەلۇ پىي زانى.

سوارە: كاتى ھەلۇ تۇرپەبوۈايە، كەس نەيدەوۈزىرا سەيرى ناۈچەوانى

بكات، ھەردوۈ چاۈي دەبوۈوۈ دوۈ دەرياي ژىلەمو، ناۈچەوانى

چەخماسخەي ئەدا پۇلاي لەمستا بوۈايە دەبوۈوۈ ئاو لەنىوان

پەنجەكانىوۈ دەچۇرايەوۈ.

مەحمود: ئاوا. ئەم كەلەبە نەچىتە ژىرگل كەوشى رېخانە پىرېژن

بەسەردارو سەرۈرەكانيان ماچ دەكەم. ئادەي كورگەل، سوارە،

ئىۈوۈ نەوبەرى زى بگرن.

سوارە: فەرمانتە.

«تارىك بوون و رووناك بوونەوۈ»

كەوتنە سۇراخ، والى لەكۇشكەكەي خۇشيا، بوو بوۈوۈ سەگى

چوارچاۈ لەگەل ھەر ئاۈزەنگى لى دانىكدا داستانىكى ئازايەتى دەھاتە

بەرچاۈ

يەكەم: جەنگى سالى «۱۷۸۷» كۇمەك لەبابانپانەكان دژ بەوالى

عوسمانلى

دوۈم: جەنگى سالى «۱۸۱۹» بەھەمان شىۈوۈ كۇمەك لەئەورەحمان

پاشا

سېنەم: جەنگى سالى «۱۸۳۴» كۇمەك لە ئەحمەد پاشاى بابان

چوارهم: جهنگی سالی ۱۸۳۶، که دوا جهنگی بهرگری بابانیه کان
بوو دژ به عوسمانلی

«دهنگی توپ»

دهنگ: محکمه.

سروکی دادگا: ناوت؟

شیخ سعید: محمد سعید کوری شیخ محمود، ناسراو به شیخ
سعید پیران.

س. د: خه لکی کوی؟

شیخ: «پالو» به لام له «خنس» داده نیشم.

س. د: ته مهنت؟

شیخ: له شهست به رهو ژووره

س. د: تم خائنه نازاوه بیان له به شیکی زوری تم وولاته دا
بلاو کردوه تهوه

شیخ: نازاوه چی نین و نامانجی ته ته وایه تی خومان هیهو سهرومالی
له رینی دا ده به خشین. نیمه خائین نین.

«موسیکا»

س. د: بیگانه پیی کردون

شیخ: خومان کردومانه.

س. د: بوچی هه ولتان دا شاری دیار به کر بگرن؟

شیخ: تا زمانی دروزن بیرین و مه چکی دز بشکیتین.

«موسیکا»

ناههنگ ساز: له ۲۷ی جوژه ردانی سالی ۱۹۲۵ دا دادگای

خوین مزیان بریاری خنکاندن شیخ سعیدو هاو ریکانی دا. نهو

رؤزه له زیندانا «عهره ب عیدی» ای لاوک بیژی به ناوبانگ که ته ویش

فهرسانی مردنی به سهردا درابوو. عهره ب عیدی چی سوزی

لاوکه کابته، چی سه رگوزشتهی مردایه تی بوو همووی له گیانی

ته و لاوکه تی نهو رؤزه دا کوکرده وهو همسو به نده نازاد بخوازه کانی

جیهان له دهووی قال و به لاوه تا نهو دم پی بوژانه وهو ده رگاو دیوارو

زنجیری کووت و پیوه ندی توه وهو.

«لاوک»

ره ره لی لاوولی لاوولی لاوولی لاوولی لاوولی

سواره مهزنی به من مهزنی

سهرت له پولا چنگ له ناسنی

نهو جهنگه وینهی نازایه تی و بهرگری که ی پاله وانانی قه لای

دم دم بوو که له رژیانی شا عه باسی ره ووشت سووکدا
رووی دا، نه وانهی مهرگی سه به رزیان هه لیزاردوو پشتیان
له سهر شوپی کرد.

گولی: «له ناو چه پکی رووناکیدا ده رده که وی» له کونین، وا

هه والهی نه ستانم ده که ره له کونین دلاوه ره کانم، سواره

له کوی؟

«موسیقای فولکلوری»

بهیت بیژ: هه بوو نه بوو، بوژوو مرد کفنی نه بوو

هه لیان گرت، ریگا نه بوو

دایانته نا جیگا نه بوو

ده یاننا به بن میچه وه

دانی نه چوو به ریچه وه

ته یاننا به تاقه وه

چاوی نه چوو به زاقه وه

گا سوور پاله وان بوو

می سوور مه له وان بوو

حه مه سوور ناشه وان بوو

قاله سوور باخه وان بوو

تاله سوور ده رگاوان بوو

به لئی گوینگرانی خوشه ویست سواره ووتی یاره کهم نایمه.

ناههنگ ساز: جا سالی ۱۸۶۷ی زاینی بوو، له شکره که ی نامیق

پاشا شکست بوو.

هو ریوی ریوی .. هوو

ریوی بی تیمان .. هوو

شهریکی شهیتان .. هوو

عه له که سموره .. هوو

له ده شتی چوله .. هوو

ناههنگ ساز: به تورک و فارس که وتنه دژایه تیه کی درنده تیان،

به نازلیه تی هه ردوو کیانیان کرده کونه وه. دواچار په نایان بو

فیل و که له که بازی برد. نه وه بوو عه جه مه کان سالی ۱۸۸۵

له لایه ن محمد حسین خان حسام المملکه وه جه و امیر

کوژرا.

«ده ف ژه نندن و کوته له»

گورانی بیژ: دایک به قوربان قولوی زینه که ت

چه کمه می مووصلی پر له خوینه کهت
دایک به قوریان رۆزی بی کهست
تیره قی هه لئه ساو ده مانجه می دهست
دایک به قوریان هه می لاو هه می لاوت
سوار فری دانی دهشتی زه هاوت

«زهنگ»

سواره: له تاقی نیوه رۆدا ده گه نه ئیره، چند نه فیری ژندرهمیان
له گه لدا نارووه به خه پالی خویان تم شوینه دوره دهستمانه.
گولنی له گه رووی نه ههنگه و شیریشدا بی دهسه نموه.
جهوامیر: سواره گیان تم بیشه چره زور چاکه. هه که گه شسته
ناستی نه و قامیشه لانه می نه و به رهوه، بانگیان لی ده کهین و لیان
دهرته پهرینه په نا نه و تاویرانه می لارینگا.

سواره: بهر له هاتنیان بهک دوانی بچنه پشت نه و پاله. تارینگای
هه له هاتنیان نه مینی. نه وه نه می نه ماوه فیشهک بهرته بهر.
مه محمود: کورینه ده می ساله چاویان له و ولاته بریوه،
«کورنی له دور ده بهستن»

ناههنگ ساز: سه رته به رۆژه لات ناسان دهستی بی کردو
کوتایی به کهش به مرگینی ده ران. به ریشاتی هه لپی تم
و ولاته می بوو. جهنگی تیک نالای جیهانی بهرپا بوو له رۆزی
پینجی مانگی سه رما وزی سالی ۱۹۱۴ دهستی به داگیرکردنی
به سه ره کرد.

«دهنگی هه راو هوریا»

هه لۆ: له «شعیبه» به رهنگاریان بووین، نیازی گرتنی شاری «کوت»
یان بوو، به لام به شکاوی کشانه وه. له یاد تانه؟
یه کهم: نه و رۆژه بوو که سواره و هاوه له کانی گه پشتن.
هه لۆ: ئافهرین.

دووم: سواره ئامبازی سه ری نه و شهستیر به دهسته بوو که نه وه نه دهی
نه ما بوو بکه ویته کارو دهست بوه شینی.
چواره م: دهک ئافهرین سواره، هیشتا خوینی شهستیر به دهسته که
له خه نه جهره که می ده چورا، زور به هیمیه وه باسی داستانی
سه ندنه وه می گولنی ده کرد.

بهیت بیژ: گه لی براده ران. له ناو دهستی عاشقان، جهر به زهی وه کو
سواره نی وه نابی. هه که بیینی تارماییان ده کهوت، بهرچه قی
رینگا کهوت، کاتی دیسان زه نه قیسان چوو، له گه ل یه کهم

دهست ریزا بوو ژندرهمکان په کیان کهوت، بی په ل و بو بوون،
یه کی له وان وستی راکا گولنی گرتی، نه می هیشته ده رچی و گیانی
دهرکا، تا گه شسته سه ری دیان: زور حه په سان، گولنی قورتومی
ده رهیناو دایه دهستیان

سواره: بووی گولنی!؟

گولنی: نه می گولنی دهستگیرانی تو نی به؟

سواره: دهک به خوی بالات بم گولنی، ئاده می با پرۆین.
جهوامیر: خیرا که با مرده به هه لۆ به دین.

«گورانی»

به تهنهنگی برنه و سهنگه ر چوله کهم

تم شه ره له سه ر نه رم و نۆل نه کهم

ناههنگ ساز: سالی «۱۹۲۰» ته سه رو نه و سه ری و ولات بوو

به شالوینکی ناگری قین و توله، رۆژ رۆزی به ستنی فیشهک لغی
راست و چه می سه رستگ بوو هه لۆ سویندی خواردوو ته مرگ
به عه ردی دا نه دا دهست هه لئه گرتی. چاوه کانی چریسه
چریسکیان بوو، به ته ماشایهک و ولاتیکی ده بیینی و میرووله به کی
لی وون نه ده بوو. سه ریریکی چاوانت بکر دایه، دنیات لیوه
ده دی.

کاپتن: باینت بزانی چیان ده وی. داوا له له ندنه ده کهم بریاری
لیخوشبووتان بو ده رکات.

هه لۆ: ها به وه فه نی؟

کاپتن: بو نالی حاکم؟

هه لۆ: خوا حاکمه.

کاپتن: ئیمه به زه یمان به تیوه دا هاوتوه وه، ئیمه رزگار که ری گه لانین.
هه لۆ: به زه می! هیشتا وا که ساس نه بووین تا پیوستمان به به زه می
نیوه بی. جگه له وه می نیوه چی ئیمه ن؟ خالوان، ماموان،
ها. هاوتیشتمان، هاوتاین، هاو بیسر. چه ز نه کهم نه وه
چاک بزانی ئیمه چاومان به ناگری تهنهنگ کردوته وه و به یاروت
گوشکراوین، به لام ها ته مانه می پیت ده لیم به زیاده وه هه واله می
له ندنه می بکه.

کاپتن: ده لیم فه رمانی لیخوشبووتان بو وه ده گرین، ته گه ر کز
دانیشن و دهست به کلاوه کانتانه و بگرن.

هه لۆ: له وه ته چی درهنگ تی بگهیت، هه رچه ند زور شه یانی.

کاپتن: ده ته وه می دوژمنایه تی به ریشاتیای گه وره بکه یه. دیاره

لهخوت رانه بینه

هه‌لۆ: لهم رۆوه زه‌وی بۆ ئیمه‌یه‌و ئاسمانیش بۆ ئیوه. کاپتن وا ته‌چم
لبادی له نه‌وت هه‌له‌ده‌کیشم و گهری تی به‌رده‌ده‌م و به‌ پاشوی
ئه‌سه‌که‌مه‌یه‌وه ده‌که‌م و زه‌نه‌قی دوزه‌خ ده‌به‌م، ئاده‌ی کورگه‌ل
ناوزه‌نگی لیده‌ن.

«موسیکا»

شاعیر: ئەو ئاگره‌ی له‌دل‌مه‌وه به‌ر ده‌بیته‌ کفته‌که‌م
تا دوژمن نه‌کا به‌ خه‌لۆز، شه‌رته‌ پف نه‌که‌م⁽¹⁰⁾
هه‌لۆ: لێره‌دا پشویه‌ک ده‌ده‌ین، تۆشه‌به‌ره‌کانتان بکه‌نه‌وه.
سواره: فه‌رموون. «کولیره‌ ده‌ردینی»

هه‌لۆ: ئه‌ری جه‌وامیر دیار نه‌بوو.

سواره: له‌وه ته‌جی شیکێ نایته‌وه. ئەو به‌تیری دوو نیشان ده‌پیکێ
جه‌نگ ده‌کات و چیژی راوشکاریشی لێ ده‌بینی.
هه‌لۆ: ئه‌ری سواره زۆر به‌چیژه‌وه کولیره‌که‌ ته‌خوی. پرسیا‌ری:
ئه‌ری به‌سه‌ر گولێ کراوه‌؟

سواره: ئه‌وه خاله‌ گیان چونت زانی. ئە‌ی ئاگای لێ بوو له‌سه‌ر دل‌م
دانابوو.

هه‌لۆ: خوا یاری ئه‌وه‌نده‌تان نه‌ماوه. کورپنه‌ گولێ له‌خالوی خوتان
بگرن. ده‌مه‌وی قسه‌په‌کتان بۆ بکه‌م. کورپنه‌ هه‌میشه‌ به‌گرتگی
کیشه‌کان وه‌ر بگرن چاوی بکه‌ن به‌سه‌د چاو، چه‌نده‌ دوژمن
لاوازی هه‌ر به‌ئاسان وه‌ری مه‌گرن. نه‌که‌ن له‌خوایی بن. هه‌ر
هه‌نگاوێک هه‌له‌ ده‌هینته‌وه هه‌زار حساب بۆه‌نگاوی ده‌ربازبوون
بکه‌ن. متمانه‌ به‌گشت که‌سیک مه‌که‌ن. قسه‌ی دل‌تان به‌خه‌نه
قولفی گرتی کولیره‌یه‌که‌وه به‌خوتان نه‌ی به‌که‌س نه‌کرتیه‌وه.

له‌جه‌نگا کوشتی سه‌ری گه‌وره‌ مه‌به‌ستان بی، چونکه‌ شیوانی
ریزه‌کاتی دوژمنی پشویه. ئازا ئه‌وه‌یه زیاتر به‌رگه‌ بگه‌ری،
جه‌نگاوه‌ر خوینی شاده‌ماری به‌رده‌وامیه، هه‌ر کاتیکیش که‌وتنه
نیوان چنگی دوژمنه‌وه، ئه‌وه واده‌ی ته‌قیسه‌وه‌ی یه‌که‌جاریه‌ بۆ
جی هینتی دوو ريسان رووکردنه راسته‌په‌ری بی‌گومانی و
بی‌دوودلی. هه‌و کورگه‌ل: ته‌مه‌وی سه‌به‌نی کوری ئازا بینم،
یان شه‌ده‌ی پشودان ده‌که‌ینه‌وه، یان له‌ئاستی ناوچه‌واندا گول
ره‌نگی ده‌که‌ین، چاک له‌چاک و ده‌ست و بازووتان وردبسه‌وه،

نیستاش واده‌ی پشوو وچاندانیکه، ته‌گه‌ر که‌می سه‌رگوزشته‌یه‌کی
خوش رووداویکی له‌یاده‌ با بومانی بگه‌رتیه‌وه. ته‌گه‌ر نیشه‌ نه‌وا
من به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی ناله‌ بی‌باتان بۆ به‌یاد ده‌که‌مه‌وه. ناله‌ بی‌پان
دنیای له‌ئوردوه‌کانی عوسمانلی کردبووه‌ چه‌رمه‌ چوله‌که، هه‌ر
رۆژه‌وه جه‌هه‌نمیکی بۆ داده‌خستن، به‌تاسیه‌تی نه‌و جاره‌یان
که‌فات و قری تی‌خستن:

قوماندان: ها ناله، تۆ نه‌و ناله‌یه‌ی که‌ به‌ناوه‌ینانت منالیان
خه‌ولی ته‌خست. نیستا چۆنی؟ نه‌وا بریاری کوشنت به‌سه‌ردا دراوه.
ناله: جا چی بووه! تۆ بۆ خوت شه‌رزه‌ کردووه؟
قوماندان: ئە‌ی نازانی تاوێکی تر ملت به‌په‌تدا ده‌که‌م.
ناله: هه‌ر ئه‌وه‌نده‌؟

قوماندان: جا چی ده‌مینی؟

ناله: پاشان
قوماندان: هیچ داوا به‌کت نه‌یه

ناله: یا.
قوماندان: چی‌یه‌؟

ناله: یه‌که‌مین په‌ته‌که‌ ئال بیت، دووه‌مین خوم له‌ملی که‌م.
قوماندان: بۆ؟

ناله: تا وا بزانی مالم له‌قولی خه‌جی چاوه‌له‌کی خانوما‌ندایه.
قوماندان: گالته‌ت بی‌دی، ته‌مه‌ یاسای سولتانه.

ناله: دلته‌ریه‌که‌ی منیش یاسای خواجه. منیش له‌سولتان گه‌وره‌ترم.
چونکه‌ له‌سه‌ر یاسای خوا شینوی کوتایم هه‌له‌باردوه.

قوماندان: ئی؟

ناله: تۆش زۆرکه‌ری. ئاده‌ی خیراکه‌ ئه‌وه‌په‌ته‌م به‌نه‌ ده‌ست تا
ئاره‌زووه‌که‌م به‌سه‌رته‌چووه، ئای که‌ ئاره‌زوویه‌کی خوشه،
ئه‌للا! «په‌ته‌که‌ له‌مل ده‌کات»

شاعیر: ئەو ئاگره‌ی له‌دل‌مه‌وه به‌رده‌بیته‌ کفته‌که‌م

تا د وژمن نه‌کا به‌خه‌لۆز، شه‌رته‌ پف نه‌که‌م

هه‌مووان: گه‌ره‌ی به‌هاره، خیل به‌ره‌و زووره

ئاسمان ساماله، پال زه‌ردو سووره

زایه‌له‌ی زه‌نگه، خه‌نده‌و قاقابه

رۆژی به‌وبه‌خته، بیته‌وه‌ مایه.

ئاهه‌نگ ساز: کاتی ئیمپریالیزم ده‌ست له‌بینی ته‌مه‌یه‌که‌ ده‌نی،

گهرا دهخات وهك شیرپه نجه تهنه دهكات، بهر لهگشت شتی
دلبراوکی و گومان له گیان دهروون کریمی یاندا دهروینی.

«موسیکا»

سواره: جهوامیر بهمردی ژیاو بهمردی سهری نابهوه.

شاعیر: بهسهر کیوی نه راراتندا بهلاوک پیره میرد سهرکوت نهلی

شوینم کهون کورگه له شوی سهرکوتنه نه مشوه

ههلۆ: نهو توره کهی پاشوی ولآخه ههلرین.

کریم بهگ: که لهی کی به؟

سواره: دهک دهست خوش.

کریم بهگ: کاپتن بون»

ههلۆ: کریم بهگ بهر لهگشت شتی دهی نهو پهیکوله ههلکشین

که له پامان چهقبوه، نهوسا دهکهوینه ری، ههمانهی ناوخو وهک

کریمی داره خوره. زوو فریای نهکهوی شهخسه داری کرمول

دهکات.

کریم بهگ: فهرمودهی تویه. برینداره کانمان چاک بوونه توه. وا

بزانم نیر وادهیتی.

ههلۆ: سهینی چیشهنگاو له مورتکه دهییین.

کریم بهگ: کاپتن بون؟

ههلۆ: دهیکوژین.

«سرودی سهماو موسیقا»

ههلۆ: گشت ریگایه گیان لی دههیننه وه پهک.

ناههنگ ساز: ههر ههناسه پهکی ههلۆ، بورکانی بوو له نارنجوک،

چهندهیان کردو چهندهیان کوشی، نه یانتوانی گهردی له ههلگوردی

وهی کهم که نهوه نه یانتوانی چریسکه پهک له بیانیی بدلن.

بهیت بیسز: گهلی براده ران. نیسه سه بهرزو کامه ران. کی

خوازینی سه کهی به فر وهله کوکی نه بیستوهه، نهواللوی

بهیت بیژان دهست پی دهکات.

به فر به ههلکوکی ووت: ههلکوکه پرچنه چپه له مان و ژنه،

چوپام کهوتسه بنه، کاتی به فر خوازینی ده کرد نهو له کهپی

نه ماندا سربوو. نه ده گونجان. به فر رقی له به هارو ژیا نه وهش

ده سوو، بویه خواستی سهرینه وهی وه رزی به هاری بوو، نهک

نه وهنده به لکو تیکدانی یاسا سروشت و ژیان ههر له پای

ناره زوو پهکی تابه تیدا.

ناههنگ ساز: لهو ده مانه دا له گهلی شوینی عیراقد، گه لیک

له فهرمانده کانی ئینگلیز کوژران. وهک: کولونیل نیل حاکمی

سیاسی موسل. کاپتن ووکر. پیرسون، بارسن، له زاخو کاپتن

ویلی، کاپتن ماک دونالد له نامیدی. کاپتن سکوت له فاکری

کاپتن لويس، میچهرد سنبر، لیفتنت روسن له مزوری، کولونیل

لیجمنی له فهلووچه له لایه ن شیخ ضاری بهوه کوژرا. کاپتن لوید

له به عقوبه. کاپتن ریگلی، کاپتن برادفیل، نیوتن، له مقدا دیه

کوژران. کاپتن پوکسانان، جون بیشر، کاپتن سالمون له کفری

له شورشی ئیبراهیم خانی ده لودا کوژرا. کاپتن مان، میچهر

توربری، له کوفه کوژران، کاپتن پیرسن به دهستی گوپانه کان

کوژرا

یه کهم: دهست خوش، دروینی چاک.

ناههنگ ساز: دادپرسیته وهی شیخ مهحمودی حه فیده، حاکمه کانی

نهم داد گسایه گشتیان ئینگلیزن، شیخ مهحمود بهم

تاوانانهی خواره وه گونا هبار کراوه: یه کهم

یه کهم: یه کهم: چهک ههلگرتن دزی به ریتانیای گه وه ره برانندی

خوینیکی زورو بوونه مایه ی زیانیکی گه وه ره.

دوهوم: دوهوم: داگرتنی به یداخی به ریتانیای گه وه ره درانندی.

شیخ مهحمود: من له گه ل نیوه له جهنگدا بووم، متان به دیل

گرت و له به نندیخانهی ئیوه دام که دوزمنی من و کوردن. له به رته وه

بی گوسمان دوزمن بو دوزمن بریاری چاک نادات. مئیش بهو

حوکمه ی ئیوه رازی نیم و به ره وهی نابینم.

یه کهم: بهلی به فهرمانی نهم عیزه ت ئالای به ریتانیای داگرت و

درانندی.

شیخ مهحمود: بهلی من فرمانم به داگرتنی ئالای به ریتانیدا.

دادوه: بریار: له بهر دوزمنایه تی به ریتانیای گه وه ره کوشتن و ئازاوه

نانه وهو داگرتنی ئالای به ریتانیای گه وه ره، دادگا بریاری

خنکانندی دا.

ناههنگ ساز: شیخ دوی بیستی نهم بریاری دادگا نه په شوکا.

نهره ی بهردا، به لکو به وینه ی ئازاترین دلاوه ره هه لمه تی برد،

هیچی به دهسته وه نه بوو ته نها مشککی و جامانه که ی نه بی. نه ویشی

گرتسه رسنگی «گرینه هوس»

«موسیقا»

هەلۆ: ئیمە خویمان سەردارو سەرورەری خویمان هەلەدەبزیڕین، ئیمە شیخ بەسالارمان دەکەین. بەریتانیا بە ج هەقیق ئەو مافی دەست نیشان کردنە بەخۆی دەدات. ئیمە پەنجە بەچاوی باوکی بەریتانیا دا دەکەین. با ئەمجارەش خویمان تاقی بکەنەو. ئەمە نەرزو ئەمە گەز، ئەمە ناوچەوان و کەلەمی ئیمە ئەوێش هەموو هیزی بەریتانیا.

سوارە: گۆلی کچی گۆلی خان و مانەکم. ئەم ئیوارە بە «پەنجە» دەگری
 گۆلی: تۆزی هیواش، لولەلی تەنگ نی، پەنجە می.
 سوارە: ئی گۆلی گیان بۆت باس نەکردم.
 گۆلی: سوارە باسی بەندیخانەت بۆ بکەم؟
 سوارە: ئادەمی گۆلی گیانەکم.
 گۆلی: رۆژیکیان وەردیانەکە کردی بەهەرا.
 وەردیان: ئەوا رینگادراون نامە بنووسن.
 گۆلی: پاشان کەوتە سەرنجدانی بەندەکان، کابرایەکی بەستەزمان، وەک درەختی دەم کورە خەلۆوز داپاچرا بوو، بەوی وت، وەردیان: تۆ زۆرچاکە تۆ نامە بنووسە. بەلام ئەگەر بزانی بۆکی ئی ئەنووسی ئەوا بەکم کەس رینگات دەدەم.
 گۆلی: ئەو بەستەزمانە ئەک ناوی خوا ناوی خویشی لەبیر برابوووە.

سوارە: ئەی تۆ؟
 گۆلی: چیم بنووسایە؟
 سوارە: پنیوست بەنامە ناکات ئیستا گشت نامەکانی خوا لەبەک تەماشای چاوەکانتا دەخوینمەو.

گۆرانی بیژ: «گۆرانی»
 شیتان شیت دەبن دەچنە میری سوور
 خو من شیتی تۆم بەخواو بەرەسوول
 سوارە: گۆلی گیان ئەزانی هەر کاتی سەیری ئاسمانم ئەکرد، لەخواوە بێخود دەبووم و بەدەنگی تۆ بەناگا دەهاتمەو.

«موسىقا - فلاش باک»

گۆلی: سوارە، ئەوا چاوم لیتە، چاوەکانم زۆر تیز بوون، ئەو دیوی گشت دیوارەکان دەبینم، دەبینم چەندە ئەم دۆنیایە گەورەو فراوانە چەندە روشنە، چەندە خۆر بەتین و مەزنە. دەریاکان چەندە زۆرن چیاکان چەندە بلندن. سوارە سەیرم کە ئەها

چەند کەلەگەت بووم، بنمیچی بەندیخانەکم بەجی هیشتووە، وا دەست لەگومەزی ئاسمان دەدەم. سوارە با کتۆبەفریکی سەرچای قەندیلت بەدەم دەست یان چەپکە هەلەبەکی ئەو زۆزانە، سەیرمکە وا پرچم بەسەر ئەرارانا شوێر کردووەتەو. بۆنی خێلە کۆچەرەکان دەکم.

«موسىقاو سەما»

بەیت بیژ: گەلی برادەران. دۆستان، ئازیزان، چاوبەلەکان، ئەبرۆ کەوانان، کەزبە لولان، کەلەگەتان، گەردن کیلان، شیرین زوباتان، بەماریفەتان، لەداستانی هەلۆکەمان گەیشتینە ناستی ئەم ساتەمان.

سوارە: گۆلی مژدە بی، هەلۆ بی و وتم. ووتی وادەبەتی.
 گۆلی: کەمی؟
 سوارە: ئەم بەیانە لەگەڵ شەبەقی دا خۆی هاویشتە سەرپشتی ئەسپەکی و سوورە سووری روومەتی بوو. بەلی گەورەم.

هەلۆ: سوارە سەیریکی ئەم چیا سەرکەشانی بکە، دەبی ئەو چاک بزانی، کە ئەوانە می شقی چوونە سەرچیا دەکن، بەر لەکالەمی ئاسن لەبی کردن، بەر لەپێشوا هەلکێشان، دلنیایی پۆلەین لەبیریاندا دەچەسپین. کووری و سەختن و رەووزو پێچەمی پست شکین و، لیزی فیسی چیرۆ وەرگرتی ساتی گەیشتی شۆنی مەبەستیان بی دەکات. ئارەزوویەکی ئەوەندە بەرزیان بی دەبەخشی کە لەتەنگ و تازی گۆریشدا دانامرکیتەو. ئەگەر مروف بیەوی لەخەزانی ئەمانیشدا چاوبەلەتترین گۆلی نوبەهاری گەشینی هەلەهینی، سوارە وەرە سەیری چاوانت بکەم، ئافەزین عەشق ئەبی وایی، ئەو چاوەکانی گۆلی بە لەچاوانتا رواوە. ئیتر شایستە می ئامانەتیکی پیروزی، وەرە پیشەو هانی سنگم

«سروودە کە دەست بی دەکاتەووەو سلایمی کوتایی دەکەیت»

پەراویزەکان:	۵ - مەحوی
۱ - پیرەمیرد	۶ - جەمدی صاحیبقەرەن
۲ - بەیتی شەریف هەمەوێند	۷ - گۆران
۳ - پیرەمیرد	۸ - حاجی قادری کوتایی
۴ - پیرەمیرد	۹ - سەلام
	۱۰ - پیرەمیرد